

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Iurie Bejenaru

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Botnaru Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Pozdîrca Vladimir Gheorghe,

născut la 25 noiembrie 1990, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. L. Deleanu, nr. 5/D, ap. 58;

Terzi Denis Alexandr,

născut la 10 mai 1990, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. L. Deleanu, nr. 5/D, ap. 70

și

Zghibarța Andrian Alexandr,

născut la 23 iunie 1989, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. L. Deleanu, nr. 7/2, ap. 33.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 20 februarie 2012 - pînă la 25 martie 2013 (instanța de fond);
2. de la 17 aprilie 2013 - pînă la 12 decembrie 2013 (instanța de apel);
3. de la 11 martie 2014 - pînă la 03 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi, care a susținut recursul solicitînd admiterea acestuia în sensul declarat.

Apărătorul Malanciuc Viorel care acordă asistență juridică inculpaților Pozdîrca Vladimir și Terzi Denis, precum și Terzi Denis s-au pronunțat pentru respingerea recursului ordinar declarat de procuror ca fiind nefondat, cu menținerea hotărîrii contestate.

Avocatul Rotaru Tamara care acordă asistență juridică garantată de stat

inculpatului Zghibarța Andrian, a solicitat respingerea recursului ordinar declarat de procuror și menținerea hotărîrii atacate.

Inculpații Zghibarța Andrian și Pozdîrca Vladimir fiind citați legal pe adresele nominalizate în actele cauzei, în ședința instanței de recurs nu s-au prezentat.

Partea vătămată Postolache Cornel, fiind citat legal, în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 martie 2013, Terzi Denis, Pozdîrca Vladimir și Zghibarța Andrian au fost condamnați:

- în baza art.187 alin.(2) lit.b),e) f) Cod penal, la 4 ani închisoare, fiecare;

- în baza art. 287 alin (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, fiecare.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui Terzi Denis, Pozdîrca Vladimir și Zghibarța Andrian, definitiv le-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, fiecăruia.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, inculpații Terzi Denis, Pozdîrca Vladimir și Zghibarța Andrian, împreună cu alte două persoane neidentificate de organul de urmărire penală, la 31 decembrie 2011, aproximativ la ora 02³⁰, aflându-se în apropierea blocului locativ din str. L. Delianau, nr. 9, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, l-au atacat pe Postolachi Cornel, aplicându-i lovituri cu pumnii peste tot corpul, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 45 D din 15 februarie 2012, *leziuni corporale ușoare*, după care deschis au sustras de la partea vătămată bani în sumă de 600 lei, bijuterii din aur în sumă de 1805 lei, un card bancar BC „Victoria Bank” de pe care au încercat să sustragă bani în sumă de 3500 lei, prin ce i-au cauzat lui Postolachi Cornel un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2405 lei.

Instanța de fond a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, în cele ale art.187 alin.(2) lit. b),e) f) Cod penal, fiind condamnați și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

3. Împotriva sentinței au declarat apel acuzatorul de stat și avocatul

Medeleanu Roman în numele inculpatului Zghibarța Adrian, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Terzi Denis, Pozdârca Vladimir și Zghibarța Andrian să fie condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b) f) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că instanța de fond greși a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal în cele ale art. 187 alin. (2) lit. e), f) și 287 alin. (3) Cod penal, neglijând probele prezentate în ședința de judecată;

- avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Zghibarța A., casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Zghibarța Andrian să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse la limita minimă prevăzută la acest articol și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, au fost admise apelurile procurorului și avocatului Medeleanu Roman în numele inculpatului Zghibarța Andrian, casată inclusiv din oficiu sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 martie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Zghibarța Andrian a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 4 ani și 6 luni închisoare, și amendă în mărime de 700 unități convenționale .

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

- Pozdârca Vladimir a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, și amendă în mărime de 600 unități convenționale .

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

- Terzi Denis a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, fără amendă.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat că, Terzi Denis, Pozdîrca Vladimir și Zghibarța Andrian, împreună cu alte două persoane neidentificate de organul de urmărire penală la 31 decembrie 2011, aproximativ la ora 02⁰⁰, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în apropierea blocului locativ din str. L. Deleanu, nr. 9, mun. Chișinău, l-au atacat pe Postolachi Cornel, aplicându-i lovituri cu pumnii peste tot corpul, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 45 D din 15 februarie 2012, *leziuni corporale ușoare*, după care deschis au sustras de la partea vătămată bani în sumă de 600 lei, bijuterii din aur în sumă de 1805 lei, un card bancar BC „Victoria Bank” de pe care au încercat să sustragă bani în sumă de 3500 lei, cauzându-i lui Postolachi Cornel un prejudiciu material considerabil în sumă de 2405 lei.

Colegiul penal în motivarea soluției sale a menționat, că potrivit Recomandării nr.51 „Cu privire la aplicarea semnului calificativ al articolului 188 alin.(1) Cod penal - tâlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”, se impune recalificarea faptei inculpaților din articolul 188 alin.(2), lit. b), f) Cod penal art. 187 alin.(2), lit. b), f) Cod penal.

În rezultatul acțiunilor, inculpații Terzi Denis, Pozdîrca Vladimir și Zghibarța Andrian, în scopul acaparării bunurilor, au aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată și, conform recomandărilor oferite de CSJ, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, astfel că acțiunile urmează a fi calificate ca jaf.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpaților instanța de apel a luat în considerație prevederile art. 7,61,75,90 Cod penal, concluzionând că în privința inculpaților poate fi stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la pct.6), 10) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că instanța de apel examinând apelurile declarate nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii

incriminate prin rechizitoriu.

Reîncadrînd acțiunile inculpaților din prevederile art.188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal în cele ale art. 187 alin (2) lit. e) și f) Cod penal, instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un mod asupra faptului pricinuirii leziunilor corporale părții vătămate de către inculpați.

Totodată instanța de apel la pronunțarea deciziei a ignorat prevederile art.61,75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod.

Consideră că concluziile instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpaților sunt greșite, neconformate scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale. La acest capitol, recurentul în recursul declarat a menționat că inculpații vina în comiterea infracțiunii nu au recunoscut-o, deci nu au conștientizat fapta comisă precum și consecințele grave ale acesteia, avînd o atitudine indiferentă față de urmările rezultate din infracțiune, iar pedeapsa stabilită inculpaților este prea blîndă în raport cu fapta comisă.

Totodată, procurorul a menționat că Zghibarța A. și Pozdîrca VI. nu au un loc permanent de muncă, s-au eschivat de a se prezenta în fața instanței de apel, în legătură cu care fapt au fost anunțați în căutare, cauza fiind examinată în lipsa acestora.

7. Judecînd recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărîrii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărîri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală,

și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat se semnalizează temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală, invocînd că decizia instanței de apel prin care inculpații au fost condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, este vădit neîntemeiată și ilegală.

Pct. 12) alin. (1) al art. 427 CPP, stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Din textul deciziei recurate, se constată că instanța de apel, a stabilit cu certitudine faptul că inculpații Pozdîrca Vl, Terzi D. și Zghibarța A. la 31 decembrie 2011, aproximativ la ora 02⁰⁰, aflîndu-se în fața blocului locativ din str. L. Deleanu, nr. 9, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, l-au atacat pe Postolache C., aplicîndu-i lovituri, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 45/D din 15 februarie 2012, vătămări corporale ușoare.

Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă stabilirea situației de fapt și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpaților, adică constatarea juridică corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de aceștia și semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

În contextul celor expuse, Colegiul, specificînd și Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 51 din 20 iunie 2013, cu privire la aplicarea semnului calificativ al art. 188 alin. (1) Cod penal, tîlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, precizează că în cazul calificării faptelor persoanei învinuite în baza art. 188 alin. (1) Cod penal – săvîrșirea tîlhăriei prin atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii

bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, se înțelege acea violență prin care s-au provocat *vătămări corporale de grad mediu ori grave*. În cazul când, în rezultatul acțiunilor făptuitorului care, în scopul acaparării bunurilor, a aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, astfel, acțiunile urmează a fi calificate ca jaf.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a statuat că în acțiunile inculpaților Pozdârca VI, Terzi D. și Zghibarța A. nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie, deoarece acțiunile inculpaților nu au fost însoțite de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea părții vătămate Postolachi Cornel, sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

În același rînd, Colegiul penal menționează că, argumentul acuzatorului de stat precum că în privința inculpatului Terzi Denis neîntemeiat s-a stabilit o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța îl consideră ca neîntemeiat, care urmează a fi respins, deoarece, sancțiunea art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, în baza căruia Terzi Denis a fost condamnat, la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa de la 3 la 6 ani închisoare. În argumentarea soluției adoptate Colegiul penal a reținut că inculpatul Terzi Denis nu s-a eschivat de la organele de drept prezentîndu-se atît în instanța de fond cît și în cea de apel, la fel s-a luat în considerație comportamentul acestuia post infracțional, ultimul vina a recunoscut-o, s-a căit de cele comise.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că inculpatului Terzi Denis i s-a stabilit o pedeapsă corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, precum și luînd în considerație, circumstanțe atenuante stabilite, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căruia a fost declarat vinovat, astfel temeuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte nu s-au stabilit.

Instanța de recurs reține că la individualizarea pedepsei lui Zghibarța Andrian și Pozdârca Vladimir stabilite în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de scopul pedepsei, prevăzute în dispoziția art. 61 Cod penal, de prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpaților cît și a altor persoane, stabilindu-le

pedepse echitabile, în limitele sancțiunii legii în baza căreia au fost declarați vinoveți.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplină libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului.

Referitor la concluzia instanței de apel privind posibilitatea aplicării față de inculpații Zghibarta Andrian și Pozdîrca Vladimir a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră această concluzie neîntemeiată și pripită în raport cu gravitatea infracțiunii și modul de comitere a acesteia.

Colegiul menționează că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea reeducării condamnatului pe durata suspendării pedepsei. Sarcina instituției *suspendării executării pedepsei* este să ducă la realizarea scopului pedepsei, fără ca aceasta să fie executată real, înlăturînd astfel neajunsurile pe care le atrage după sine privațiunea de libertate și anume: contactul cu alți infractori care pot să antreneze în continuare pe calea infracțiunii, îndepărtarea inculpatului de familie și de modul de viață obișnuit etc.

În literatura de specialitate, suspendarea condiționată a executării pedepsei este expusă ca o măsură ce constă – în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărîrea de condamnare, de a o suspenda pe o anumită durată și în anumite condiții executarea pedepsei stabilite.

Rezultatul principal al aplicării pedepsei constă în aceea că deși pedeapsa este definitiv aplicată, aceasta nu este pusă în executare, astfel că instituția suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe întregul termen de încercare.

Altfel spus, executarea pedepsei devine condiționată de conduita

condamnatului, iar în caz de nerespectare a condițiilor, ea poate fi revocată.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanța de judecată prin hotărîre de condamnare de a se suspenda pe o perioadă anumită de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Astfel, urmează a fi delimitată noțiunea de individualizare a pedepsei de cea de individualizare a executării pedepsei.

În această ordine de idei, suspendarea condiționată a executării pedepsei se dovedește a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea acesteia.

Condițiile pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei sunt prevăzute în art. 90 Cod penal, care se împart în condiții obiective și subiective, primele referindu-se la condamnare, iar celelalte la persoana condamnatului. Îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, nu atrage obligativitatea aplicării instituției, ci acordarea ei rămîne la opinia instanței de judecată, totodată, această normă poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, întru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

Reieșind din argumentele enunțate, Colegiul penal consideră că excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, nu poate fi considerată o agravare a situației inculpaților Zhibarța Andrian și Pozdîrca Vladimir, deoarece nu s-a efectuat o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a termenului pedepsei stabilite în același sens.

Instanța de recurs consideră că, în speță instanța de apel nu a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpații Zghibarța Andrian și Pozdîrca Vladimir, nu a luat în considerație atitudinea acestora față de urmările rezultate din infracțiune, nu sunt angajați în câmpul muncii, eschivarea de a se prezenta în instanța de apel, fiind anunțați în căutare, atitudinea lor pînă și după comiterea infracțiunii, ceea ce

denotă ineficiența suspendării condiționate a executării pedepsei.

În consecință, instanța de recurs va admite recursurile ordinare declarate cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura stabilirii pedepsei inculpaților *Zghibarța Andrian* și *Pozdârca Vladimir*, cu excluderea dispoziției de executare condiționată a pedepsei închisorii.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Botnaru Grigore, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui *Zghibarța Andrian* și *Pozdârca Vladimir* în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, conform căreia exclude aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal

Zghibarța Andrian Alexandr se consideră condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pozdârca Vladimir Gheorghe se consideră condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei lui *Zghibarța Andrian* și *Pozdârca Vladimir* se calculează din momentul reținerii acestora, cu includerea perioadei aflării în stare de arest de la 05 decembrie 2012 pînă la 25 martie 2013.

În rest, dispozițiile hotărîrii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iulie 2014, ora 10⁰⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru